

I. A. Hausen (1ste Kr.): Jeg vil blot til-lade mig nogle faa Bemærkninger. Først vil jeg udtale min Glæde over, at der er op-naaet Enighed i Udvalget om Gennem-førelse af det foreliggende Lovforslag. Med Hensyn til de herhenhørende Forhold kan jeg i øvrigt henvide til mine Udtalelser ved første Behandling. Kun vil jeg gerne have Lov til at sige i Tilslutning til den ærede Ordførers Bemærkninger, at Tilsynsbestem-melserne vistnok i al Almindelighed kan karakteriseres som gode, men det gælder efter min Erfaring og efter Henvendelser, der af og til er sket til mig, at dømme i høj Grad om at faa disse Tilsynsbestemmel-ser nøje overholdt, saa der altid er Sikker-hed for, at et Skib, naar det gaar ud af dansk Havn, har sine Papirer i Orden i strengeste Forstand. Jeg vil gerne hen-stille til den højtærede Minister at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. I øvrigt indsættes der jo en Revisionsbestemmelse, og vi faar saa Tid til at prøve, hvorledes disse Bestemmelser virker i det praktiske Liv. Jeg haaber, at den fornødne Interesse for Sagen fra Ministeriets Side i al Almindelighed vil vise sig at være tilstrækkelig.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Stæuming): Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet, og jeg kan efter Omstændighederne ogsaa tiltræde de stillede Ændringsforslag, selv om jeg maa tilstaa, at jeg hellere havde set, at man havde indskrænket sig til at kræve en Revision af det, der dog er det vigtigste for Skibsfarten, nemlig Afgiftsspørgsmaalet, hvorom der ogsaa i Loven af 1920 var en Revisionsbestemmelse. Men jeg skal, som sagt, hvis det er Betingelsen for at opnaa Enig-hed om Sagen, ikke indvende noget imod, at man kræver en Revision af hele Loven indenfor den her fastsatte Frist af 1. April 1927. Den ærede Ordfører henstillede, at man forinden foretog en Undersøgelse, og jeg er ganske enig med den ærede Ordfører og Udvalget om, at det maa være en Pligt for Ministeriet paa ny at underkaste Sagen en Prøvelse i Ministeriet og ved Hjælp af Folk udenfor Ministeriet, samt paa ny at spørge Skibsfarten og Erhvervene om deres Mening om hele Sagen. Jeg vil da haabe, at det maa lykkes til den Tid, til 1927, at faa tilstrækkelig oplysende Erklæringer fra Erhvervene. Jeg har visse Erfaringer om Vanskelighederne i saa Henseende, men jeg haaber, at det i Løbet af disse to Aar skal lykkes at faa tilstrækkelige Oplysninger frem fra den Side. Det, der fra Dampskibs-

farten i særlig Grad har været Besværinger over, er, som allerede fremhævet her ved Sagens første Behandling, de Afgifter, som Dampskibsfarten har at betale. I visse Tilfælde mener man jo, at et Syn betales, som i og for sig kunde undværes, og det hænger sammen med det Spørgsmaal, som den ærede Ordfører nævnte, om Muligheden for at anerkende de saakaldte Klassifikationsselskaber, hvilken Anerkendelse Ord-føreren sagde havde været Forudsætningen for Loven af 1920. Naar Ordføreren siger, at det har været Forudsætningen, saa tør jeg ikke bestride det — det var en anden Minister, der den Gang havde Ansvaret for Sagen —, men jeg ved, at Spørgsmaalet om Anerkendelse af Klassifikationsselskaberne ikke er saa lige at løbe til, da det i høj Grad maa siges at være et Spørgsmaal, der har international Betydning, og de Drøftelser, der i saa Henseende er nødvendige, maa altsaa føres til Ende, forinden man kan gaa til det, som Ordføreren mener har været en Forudsætning allerede i 1920. Men det er en Selvfølge, at ogsaa denne Side af Sagen vil blive Genstand for Opmærksom-hed i den kommende Tid.

I øvrigt er der at sige, at Klagerne over de høje Afgifter, saaledes som jeg har fremhævet ved første Behandling, ikke kan have saa forfærdelig meget paa sig, da det jo i Forhold til de samlede Omkostninger ved Dampskibsfarten kun er minimale Beløb, det drejer sig om. Jeg synes, man i de sidste Dage har faaet en klar Belysning af, hvor lidt dette kan betyde, da man saa Dampskibsselskabet af 1912 for nogle Dage siden sætte et Udbytte paa 32 pCt. igen-nem under Førerskab af den samme Ord-fører, som overfor Rigsdagen har præciseret, at Afgiften for Skibstilsynet er for høj. Det forekommer mig unægtelig, at dette giver hele denne Sag sin skarpe Belysning, en Belysning, som det maaske havde været ønskeligt var faldet over Sagen allerede, inden vi saa stærkt beskæftigede os med de Klager, der er kommet fra Dampskibs-farten. Men nu er Sagen altsaa ved Ud-valgets Holdning ført ind i et Spor, der aabner Mulighed for nu at gennemføre de Foranstaltninger, der er paakrævede, og en videre Undersøgelse og Overvejelse af Skibstilsynet vil naturligvis foregaa, saa-ledes som jeg i Overensstemmelse med Ord-føreren's Bemærkninger nylig har udtalt.

Hvad angaar de særlige Sikkerhedsbestemmelser for mindre Skibe, der besørger Passagerfart, da er det en Selvfølge, at der fremdeles, selv naar Lastelinie-mærket ind-føres, vel kan siges at være Mangler, hvis